

ŠTATÚTY OBLÁTOV SAMPOR 2016

ÚVOD

Prvé "štatúty oblátov"¹ všetkých benediktínskych kláštorov v histórii na prosbu vtedajšieho opáta primasa O. Hildebranda de Hemptime potvrdil pápež Pius X. v roku 1904.

Po Druhom vatikánskom koncile sa štatúty oblátov opierajú o doporučenia rímskej Kongregácie reholí a sekulárnych inštitútov, ktoré boli adresované opátovi v Parme, no zároveň sa vzťahovali na inštitúciu oblátov v celej reholi².

Toto spracovanie "Štatútov" zohľadňuje Kódex kánonického práva, vyhlásený pápežom Jánom Pavlom II. v roku 1983 a zvlášť sa opiera o kánony 298-329.

Benediktínska oblatúra svojimi počiatkami siaha až do čias samotného sv. Benedikta. V jeho *Regule* ako aj v *Dialógoch* v druhej knihe od sv. Gregora Veľkého, autora životopisu patriarchu západných mníchov, čítame o chlapcoch, ktorých kresťanskí rodičia privádzali do kláštora a tu ich obetovali Bohu³.

Jednako však po mnohých storočiach "oblatúra" začína označovať úkon, ktorým sa muži i ženy rozhodujú oddať svoje služby a seba samých kláštora a zároveň majú účasť na duchovných dobrách kláštora s možnosťou všetkých duchovných služieb ako napr. duchovné vedenie, duchovné obnovy, exercície a pod.

Z toho dôvodu vznikol špeciálny druh spirituality ľudí žijúcich vo svete, ktorí svoj spôsob kresťanského života budujú na *Regule* sv. Benedikta, ktorá je plná múdrosti a životnej harmónie⁴, ako aj na všetkom tom, čo vychádza z bezprostredných kontaktov s konkrétnou reholňou rodinou, do ktorej boli včlenení prostredníctvom zloženia oblátskych sľubov.

Kapitola I Oblatúra

¹ Treba odlišovať oblátov od "oblátov regulárnych", ktorí žijú trvale v kláštore ako o tom hovoria Deklarácie bod 34; CIC kán. 304.321.

² Abp Agostino Mayer OSB, Kongregácia reholí a sekulárnych inštitútov, prot. Nr 6739/74 Parma.

³ RB 59, Dialógy 3

⁴ "Regula discretione preecipua": Vita cap. 36; Dialógy str. 316.

1. Oblatúra je verejným náboženským úkonom⁵, prostredníctvom ktorého sa kresťan zasväčuje Bohu a skutočným spôsobom sa včleňuje do konkrétnej benediktínskej rodiny. Predsa však je to iný spôsob akým sa zasväčujú tí, ktorí skladajú sľuby⁶, alebo tí, ktorí sú prijímaní za oblátov regulárnych⁷. Takto jeho krstný záväzok, ktorý znova potvrdil pri sviatosti birmovania a každoročne obnovuje pri veľkonočnej Vigílii, nadobúda teraz osobitný charakter: zasvätenie sa Bohu podľa Reguly sv. Benedikta⁸.

2. Oblátom môže byť laik - tak slobodný, ako aj ženatý a tiež diecézny kňaz⁹. Naďalej zostáva žiť v svojom prostredí, a tým že sa včlenil do mníšskeho spoločenstva, nachádza usmernenie svojho života, ktorý je charakteristický pre kresťanov žijúcich podľa ducha Reguly sv. Benedikta. Cíti sa neustále povzbudzovaný k úsiliu, aby odpovedal na Božie pozvanie k plnosti evanjeliovej svätosti¹⁰ a k dôslednejšiemu "hľadaniu Boha"¹¹ ako to robil doteraz¹².

3. Do oblatúry nemôžu byť prijaté osoby, ktoré ešte nezavřšili osemnásť rok života. Zvyčajne nie sú do oblatúry prijímané osoby, ktoré už patria do akéhokoľvek tretieho rádu, alebo podobného združenia¹³.

4. K oblatúre treba pristupovať s plným vedomím záväzkov, ktoré z nej vyplývajú. O týchto záväzkoch pojednávajú kapitoly II. a III.

Ten, kto chce byť prijatý za obláta do benediktínskeho spoločenstva, svoju žiadosť o prijatie na dobu skúšky odovzdáva pred prítomnými oblátmi prefektovi oblátov¹⁴. Začína obdobie formácie, ktorého cieľom je predovšetkým prehĺbenie poznania Reguly, ako aj intenzívne osvojenie si svojho správania podľa jej ducha. Námahou je tu účasť na pravidelných stretnutiach oblátov, ktoré sa v Kláštore Premenenia Pána v Sampore konajú raz za mesiac. Tiež sa odporúča účasť na liturgii kláštora v rámci osobných možností obláta.

Toto formačné obdobie, ktoré možno nazvať "noviciátom obláta", trvá najmenej jeden rok¹⁵.

5. Po čase skúšky - ak prosiaci o prijatie do spoločenstva oblátov splnil požadované podmienky¹⁶, môže byť dopustený k skladaniu oblátskych prísľubov.¹⁷ Ak však kandidát

⁵ Por. CIC - kán. 298.

⁶ Por. RB 58.

⁷ Deklarácie bod 34.

⁸ Pozri nižšie b. 20.

⁹ CIC - kán. 298/1. a kán. 204/1

¹⁰ Por. RB Prol. 8-13.40; RB 73; LG 39-42.

¹¹ Por. RB 58,7.

¹² Por. CIC kán. 303.

¹³ Podľa CIC kán. 307 § 2. tá istá osoba môže byť prijatá do viacerých združení.

¹⁴ Por. Štatúty 12; CIC kán. 317 § 2.-3.

Formulár žiadosti:

Meno a priezvisko, osobné údaje, adresa, fotografia.

Pre milosrdenstvo Božie prosím o prijatie do spoločenstva benediktínskych oblátov na dobu skúšky.

V dňa

Podpis

Priebeh obradu prijatia pozri na str. **neskôr pri zalomení textu**

¹⁵ Por. RB 58. Je to určitá analógia s noviciátom, ktorý absolvujú kandidáti vstupujúci do rehole (por. CIC kán. 641-653).

¹⁶ Pozri kap. II. a III.

na obláta bez vážnej príčiny, alebo bez upovedomenia prefekta oblátov preruší kontakt s predstavenými na viac ako pol roka, prefekt oblátov s vedomím komunity oblátov ho vylučuje zo spoločenstva oblátskych novicov. To nevylučuje možnosť opätovného uchádzania sa o oblaturu.

6. Hoci oblatura nie je v plnom slova zmysle sľubom, predsa má charakter trvalého prísľubu daného Bohu. Nezachovávanie tohto prísľubu nemožno charakterizovať ako smrteľný hriech, ale je to prejav nedokonalosti v láske, čo v určitých situáciách môže byť považované za všedný hriech¹⁸.

7. Oblaturou v Sampore sa síce jednotliví obláti pričleňujú ku Kláštoru Premenenia Pána v Sampore, no prostredníctvom tohto úkonu vstupujú aj do celej Benediktínskej rehole.

8. Dokument oblatury sa uchováva v archíve kláštora. Tam sa nachádza aj zoznam všetkých oblátov.

9. Každý benediktínsky kláštor - mužský alebo ženský - môže prijať oblátov aj oblátky.

10. Oblát má právo sa uchádzať o pobyt na dobu určitú v kláštore v Sampore ako „stážista“¹⁹. Týka sa to mužov. Ženám ponúkame podobný pobyt v ženských kláštoroch.

Kapitola II. Obláti a mníšske spoločenstvo

11.1 Samporský benediktínsky priorát, je otvorený na prijímanie oblátov do svojej duchovnej rodiny. Stav oblatury ustanovuje obojstrannú väzbu, ktorá spája obláta s kláštrom a kláštor s oblátom²⁰.

11.2 Táto väzba zaniká *ipso facto* v dôsledku spáchania skutkov obláta, ktoré sú uvedené v kánone 316 odsek 1 v Kódexe kánonického práva.

11.3 Opát môže obláta vylúčiť z komunity v dôsledku spáchania nejakého nevhodného skutku obláta.²¹

11.4 V prípadoch uvedených v bodoch 11.2 a 11.3 prefekt oblátov zapíše patričný záznam k dokumentom oblatury.

12.1 Starostlivosť o oblátov je predovšetkým poslaním opáta. Opát však môže určiť jedného spomedzi mníchov, ktorý sa stáva bezprostredným moderátorom oblátov²².

12.2 Prefekt oblátov môže vymenovať spomedzi oblátov koordinátora oblátov na obdobie troch rokov s možnosťou opakovaného výberu tej istej osoby na nasledujúce funkčné obdobie, alebo skrátenia doby z dôležitých a trvalých dôvodov, ktoré bránia

¹⁷ Pozri obrad prijatia do oblatury.

¹⁸ Keby zanedbávanie nevyplývalo zo spravodlivej príčiny (napr. nedostatok času v danom dni), ale z ľahkovážnosti voči Božiemu pozvaniu k dokonalosti. Vyplyva to z faktu, že oblatura nie je sľubom ("votum"), ale prísľubom ("promissio").

¹⁹ Oblát je prvým z vymedzených ako *domesici fidei*: RB 53,2.

²⁰ Por. CIC kán. 304 §1; 725; 307 §1.

²¹ Kán. 316 i 305, 1 (por RB 27-28).

²² Por. RB 2; CIC kán. 305, 309, 311, 317 §2. Vo výnimočných prípadoch opát môže touto úlohou poveriť jedného z oblátov: por. CIC kán. 305 §1 a 316; RB 27-28.

plniť predpísané povinnosti. Výber sa môže uskutočniť konzultáciou s oblátmi počas dňa formácie, alebo formou korešpondencie.

12.3 Povinnosťou koordinátora v spolupráci a s potvrdeným súhlasom prefekta oblátov je zrealizovať:

- a) prípravu formačných dní a duchovných cvičení, zabezpečenie možnosti využitia sviatosti pokánia, prednášky, kaplnky, konferenčnej miestnosti, ubytovania a stravovania.
- b) prípravu obradov prijatia do noviciátu a zloženie oblátskych prísľubov.
- c) vedenie korešpondencie a rozhovorov s oblátmi a kandidátmi na oblátov.
- d) spracovanie správy z formačných dní, koordinovanie textov na internetovej stránke oblátov.
- e) získavanie finančných prostriedkov medzi oblátmi, uskutočnenie nákupov a nasledovné spracovanie ročnej správy z týchto aktivít.

12.4 Povinnosti uvedené v bodoch 12.3 – čiastočne alebo v celom rozsahu môže prefekt oblátov delegovať na iného obláta, ak sa objaví dočasná príčina neschopnosti vykonávať ich koordinátorom skupiny oblátov.

12.5 Opät po konzultácii s prefektom oblátov a spoločenstvom oblátov môže medzi nimi povolať pre špecifické pastoračné potreby skupinu oblátov podľa kritéria teritoriálneho, stavového, vekového alebo iného, podľa vlastného uváženia.

12.6 Pre každú skupinu oblátov povolanú spôsobom uvedeným v 12.5, sa ustanovuje koordinátor partikulárnej skupiny oblátov.

Jeho základnou povinnosťou je koordinovanie prác jeho skupiny v jednote s celým spoločenstvom oblátov. Rozsah jeho ďalších povinností je stanovený správnym postupom podľa bodov 12.2, 12.3 a 12.4 všeobecného štatútu.

13. Kláštor v rámci svojich možností umožňuje oblátovi účasť na živote modlitby a práce. Vytvára tiež možnosti ďalšieho zdokonaľovania formácie oblátov²³. Jednou z dôležitých služieb, ktorú kláštor oblátom ponúka sú každoročne duchovné cvičenia.

14. Oblát sa zaväzuje k takému štýlu života, ktorý má aj za múrmi kláštora šíriť benediktínsku spiritualitu. Má sa usilovať o svedectvo života, ktoré zviditeľňuje kresťanské hodnoty benediktínskeho života²⁴ tak, že vytvára vo svojej rodine a svojom prostredí atmosféru priaznivo naklonenú pre zrod povolania²⁵.

15. Obláti majú tvoriť medzi sebou putá opravdivej bratskej lásky, lebo "omnes in Christo unum sumus" - všetci sme jeden v Kristovi²⁶, v súlade s túžbou Ježiša Krista, ktorú vyjadril vo svojej veľkňazskej modlitbe: "Aby všetci boli jedno, ako ty, Otče vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás, aby svet uveril, že si ma ty poslal"²⁷.

16. "Predovšetkým a nadovšetko" každý z oblátov nech sa stará o chorých, zvlášť spomedzi spoločenstva oblátov. Nech im slúži skutočne tak, ako Kristovi, ktorý povedal "bol som chorý a navštívili ste ma"²⁸. To pomáha, aby si oblát nadobudol citlivosť srdca, ktorou sa má vyznačovať každý z členov benediktínskeho spoločenstva.

²³ Por. bod 2,4 a 10.

²⁴ Por. LG 43-47.

²⁵ Gravissimum educationis 2.5.8.10; Apostolicam actuositatem 11; Optatam totius 2.

²⁶ Por. RB 2,20; 40,2.

²⁷ Por. Jn 17,21. Vzájomná láska dovoľuje oblátom mať účasť na láske akú vytvára rehoľníkom "claustra monasterii" (RB 4,78).

²⁸ Por. Mt 25,36; por. JÁN PAVOL II. *Salvifici doloris* apoštolský list, Rím, 1984.

17. Obláti majú medzi sebou tvoriť živé a priateľské vzťahy, ktoré majú vyjadrovať ducha lásky, s mníchmi samporského spoločenstva, ale aj medzi sebou navzájom. Majú tomu napomáhať vzájomné stretnutia a výmena skúseností, čím sa rozširuje okruh bratských vzťahov. V súlade s prianím Kódexu kánonického práva majú sa starať o spoluprácu s inými združeniami oblátov, osobitne tam, kde je to užitočné a podľa možností sa zúčastňovať aj na celosvetovom kongrese oblátov v Ríme.²⁹

Kapitola III. Duchovný život oblátov

18. Oblát má živé vedomie svojho povolania k svätosti - neustále prežíva veľkonočné tajomstvo: prechod z otroctva hriechu do nového života v slobode Božích detí³⁰. Na tej ceste sa nemá poddávať lenivosti, ale podľa slov sv. Benedikta má s nevýslovnou sladkosťou po nej bežať: "curritur via mandatorum Dei"³¹. Sprievodcom mu je sv. Benedikt, veľký učeník Krista a Apoštola národov. V súlade s duchom Reguly si stavia za cieľ "opravdivé hľadanie Boha - revera Deum quaerere"³². Robí to prostredníctvom benediktínskeho štýlu života, pričom mu napomáha snaha o stálosť a vytrvalosť, ako aj poslušnosť³³.

19. "Stálosť" (stabilitas) oblát rozumie ako evanjeliovú čnosť vytrvalosti³⁴ v napredovaní k dokonalej láske Krista uprostred rôznych "príkorií a ťažkostí"³⁵. Predovšetkým sa v takomto životnom postoji praktizuje štvrtý stupeň benediktínskej pokory (humilitas): "Vo veciach ťažkých a protikladných alebo v akejkoľvek krivde má pokojného ducha trpezlivosti a nechabuje ani neustupuje. Pretože Sväté písmo hovorí: Srdce maj silné a drž sa Pána (por. Ž 26,14)."³⁶ "Nedáva prednosť ničomu pred láskou Krista"³⁷, o ktorom vie, že sa "nachádza uprostred - v samom srdci - ľudského utrpenia"³⁸; má tiež nádej, že hľadaním Ježiša opusteného a ukrižovaného³⁹ nájde ho už tu na zemi a potom vo večnosti zmŕtvychvstalého⁴⁰.

20. "Benediktínsky štýl života - conversatio morum"⁴¹ vzťahujúci sa na obláta predstavuje neustálu snahu o život v Božej prítomnosti, čo vyplýva zo zasvätenia pri

²⁹ por. CIC kán. 328.

³⁰ Por. LG 39-42.

³¹ Por. RB Prol 49.

³² Por. RB 58,7.

³³ Por. RB 58,17.

³⁴ Je to základná morálna čnosť putujúceho Božieho ľudu (gr. "hypomoné"): Por. Lk 8,15; 21,19; Rim 5,3; Tit 3,10; Zjv 2,2; 13,10.

³⁵ Por. RB 58,3.

³⁶ Por. RB 7,35-37.

³⁷ Por. RB 4,21. Tento základný "prostriedok dobrých skutkov" treba rozumieť ako autentickú lásku ku Kristovi (por. Jn 15,9n) ako aj autentickú lásku, ktorou miluje samotný Kristus (por. Jn 15,12-17).

³⁸ Por. JÁN PAVOL II. *Salvifici doloris* apoštolský list, Rím, 1984, VI,26; por. 1 Kor 2,2.

³⁹ Por. Mt 26,56; 27,46.

⁴⁰ Por. Lk 24,1; Jn 20,1; 20,14; por. JÁN PAVOL II. *Salvifici doloris* apoštolský list, Rím, 1984, VI, 26.

⁴¹ Por RB 7,10-30; samotný výraz "conversazione morum" - RB 58,17.

sviatosti krstu. V konkrétnosti to znamená budovanie čnosti čistoty a kresťanskej chudoby⁴². Podmienkou pre dosiahnutie týchto čností je vytrvalá modlitba.

Oblát, aj keď sa venuje dočasným dobrám, usiluje sa pristupovať k nim tak, aby to bolo v súlade s Božou vôľou⁴³.

21. Vierou v jednu, svätú, katolícku, apoštolskú Cirkev, si oblát v plnosti uvedomuje, že Cirkev sa riadi hierarchickou vládou z vôle a ustanovenia Ježiša Krista⁴⁴. Zároveň si uvedomuje, že účasť na plnosti kresťanského života je možná jedine vďaka poslušnosti (oboedientia) v oblasti viery a mravov, ktorou je viazaný voči tým, ktorí ju spravujú⁴⁵.

Okrem toho sa snaží o podriadenosť poučeniam opáta ako aj toho, kto ho zastupuje⁴⁶.

22. Oblát považuje Regulu sv. Benedikta za pokladnicu životnej múdrosti, tak praktickej ako aj nadprirodzenej⁴⁷, je taktiež otvorená pre laikov, teda pre kresťanov žijúcich v dnešnom svete. Čerpajúc z tejto pokladnice, nevšima si len jednotlivé predpisy, ktoré sa dotýkajú usporiadaného kláštorného života, ale prijíma kresťanské poslanstvo, podávané v jej úplnosti.

Prostredníctvom oblatúry vstupuje do "školy Pánovej služby" (dominici schola servitii)⁴⁸, čím si má uvedomovať, že týmto spôsobom má uskutočňovať ideál svätosti, ktorý predstavuje evanjelium v osobe vernej Pánovej služobnice - Márie⁴⁹. Život podľa Reguly sv. Benedikta, v ktorej Mária stojí v tajomnom tieni, usmerňuje kresťana na hlbiny dokonalej úcte k Matke Božej, ktorá spočíva predovšetkým na vernom otvorení sa a sprítomnení jej života v časoch a situáciach, v ktorých my dnes žijeme⁵⁰.

23. Obláta má formovať modlitba (ora!⁵¹) v troch základných rovinách duchovného života: počúvanie Božieho slova, plná účasť v sviatostnom živote Cirkvi, ako aj osobná modlitba. Práve toto dáva zmysel aktivitám človeka (labora!), ktorými vzdávame úctu Bohu, ktoré tiež napomáhajú k dozrievaniu osobnosti pracujúceho a slúžia pre dobro ľudstva⁵².

24. Svätý Benedikt svoju Regulu začína povzbudením: "Počúvaj, synu (obsulta, o fili!), prikázania majstra, nakloň ucho svojho srdca", a končí ju slávnostným prísľubom

⁴² Takto totiž cirkevné právo vždy chápalo mníšsky sľub "promitto... conversationem morum meorum" (sľubujem zachovávanie mníšskych zvyklostí) - por. RB 58,17; Perfecte caritatis 12,13.

⁴³ Por. Apostolicam actuositatem 7.

⁴⁴ Por. LG 18-29.

⁴⁵ Por. LG 33-34.

⁴⁶ Por. RB 5; por. CIC kán. 305 §1.

⁴⁷ Por. Dialógy 36; por. JÁN PAVOL II., *O Svätym Benedikcie*, Tynec, 1981; B. HUME, *Svätzy Benedikt a Europa dnes* v JÁN PAVOL II., *c.d.*, str. 118-124.

⁴⁸ Por. RB Prol 45.

⁴⁹ Por. LG 8.

⁵⁰ Katarína de Bar - Matka Mechtilda, zakladateľka "Benediktínskych mníšok od Neustálej adorácie Najsvätejšej Sviatosti" potvrdzuje: "Zo všetkých pobožností k Matke Božej je najdôležitejšie to, aby sme si vo svojom živote brali príklad zo života Márie" - *Diela zakladateľky, časť IV.*, 1675.

⁵¹ Tradičné heslo benediktínov "ora et labora!" sa nenachádza ani v Regule ani v Dialógoch. Jednako však výstižne charakterizuje ovzdušie benediktínskeho života, v ktorom modlitba stojí na začiatku akejkoľvek práce a sprevádza ju počas celého trvania.

⁵² Por. PAVOL VI., *Populorum progressio*, 16n.

”... A tak napokon môžeš s Božou ochranou dosiahnuť tie vznešené výšiny náuky a čnosti”⁵³.

Oblát sa teda usilovne otvára pre Božie slovo⁵⁴. ”Lectio divina”⁵⁵ je neodmysliteľným prvkom programu dňa každého benediktínskeho mnícha, má byť taktiež stálym bodom programu aj pre obláta, ktorý si uvedomuje, že ”neznalosť Písma je neznalosť Krista”⁵⁶, bez čoho sa nedá vystúpiť na výšiny náuky a čnosti. Pravidelné čítanie Svätého písma pripravuje obláta na každodenné apoštolské poslanie⁵⁷.

25. Plná účasť na sviatostnom živote Cirkvi (opus Dei⁵⁸) znamená pre obláta predovšetkým pravidelnú účasť na sv. omši, v ktorej spája svoje zasvätenie (oblatúru) s obetou Ježiša Krista⁵⁹. Oblát má urobiť Eucharistiu centrom svojho dňa, v krajnom prípade centrom týždňa.

26. Plná a plodná účasť na Eucharistii je možná vďaka pravidelnému a častému pristupovaniu k sviatosti zmierenia⁶⁰. Jednou z príležitostí môže byť aj pravidelné mesačné stretnutie oblátov. Takýmto spôsobom oblát uskutočňuje otcovskú radu sv. Benedikta: ”Zlé myšlienky, ktoré vnikajú do srdca, v okamihu rozbíjať o Krista a vyjaviť ich duchovnému otcovi”⁶¹. Pre obláta môže byť vhodnou prípravou na sv. spoveď pri spytovaní svedomia štvrtá kapitola Reguly, kde sv. Benedikt hovorí o prostriedkoch dobrých skutkov.

27. Osobná modlitba obláta vyviera predovšetkým z duchovného čítania, zvlášť z čítania Svätého písma. Ak to možnosti dovoľujú, doporučuje sa liturgická modlitba hodín, či už z Liturgie hodín, alebo z Mníšskej liturgie hodín, v krajnom prípade aspoň niektorú časť tejto modlitby⁶².

28. Svoju úctu k Panne Márii, svojej Matke, oblát vyjadruje každodenným rozjímaním tajomstiev jej života podľa zásad živého ruženca⁶³. Výmena ružencových tajomstiev sa uskutočňuje na mesačnom stretnutí oblátov⁶⁴.

29. Svätý Benedikt varuje pred nečinnosťou, ktorá je veľkým nepriateľom duše (otiositas inimica est animae⁶⁵). Nečinnosť spôsobuje v človeku nesúlad a depresiu⁶⁶. Nechce vidieť svojich žiakov smutných⁶⁷, majú žiť a robiť všetko ”s radosťou Ducha

⁵³ Por. RB Prol 1; 73,9; por. *Sacrosanctum Concilium*, 7.

⁵⁴ Por. *Sacrosanctum Concilium*, 7.

⁵⁵ Por. RB 48,1; por. *Dei Verbum*, 25; ”lectio divina” doslovne: ”čítanie Božie”, bude bližšie vysvetlené na konci štatútov.

⁵⁶ Tieto slová sú známe z komentára sv. Hieronyma ku knihe proroka Izaiáša.

⁵⁷ Por. *Apostolicam actuositatem* 28-32. Kto prijíma oblatúru, už samotným aktom sa zaväzuje, že každý deň prečíta prinajmenšom aspoň jednu vetu Svätého písma.

⁵⁸ Tento výraz sa v Regule vyskytuje 17 krát počnúc od RB 7,63 a označuje celistvosť katolíckej liturgie; Por. taktiež *Sacrosanctum Concilium* 10.

⁵⁹ Por. *Sacrosanctum Concilium* 48.

⁶⁰ JÁN PAVOL II. *Reconciliatio et paenitentia*, Rím, 1984, bod 28-33.

⁶¹ Por. RB 4,50; RB Prol 28. Pri sviatosti zmierenia nejde len o ”zlé myšlienky”, ale tento termín zahŕňa všetko zlo - každý hriech, ktorý vstupuje do nášho srdca.

⁶² Por. *Sacrosanctum Concilium*, 89.

⁶³ Por. *Sacrosanctum Concilium*, 13.

⁶⁴ Keď sa všetci obláti modlia desiatok so zodpovedajúcim tajomstvom ruženca, každý má účasť na milostiach všetkých pätnástich tajomstiev, čiže na milostiach celého ruženca.

⁶⁵ Por. RB 48, 1.

⁶⁶ Por. Dialógy 6.

⁶⁷ Por. RB 27,3; 35,3.

Svätého” (cum gaudio Spiritus Sancti)⁶⁸, ”aby bol vo všetkom oslávený Boh” (ut in omnibus glorificetur Deus)⁶⁹.

Oblát teda spĺňa povinnosti svojho stavu i povolania (civilného) so zapáleným srdcom, ”v horlivosti za Boha”⁷⁰ - podľa svojej kvalifikácie; tieto svoje povinnosti má neustále zdokonaľovať⁷¹. Dáva svojej ”benediktínskej práci” (labora!⁷²) zmysel tej kresťanskej dokonalosti, ktorá buduje spoločné dobro ľudskej rodiny a prostredníctvom toho opravdivo oslavuje Boha.

30. Regula sv. Benedikta učí životu v spoločenstve, ktoré je vzájomne pospájané putami lásky, v ktorej nemožno ustávať (caritatem non derelinquere⁷³), lebo ona umožňuje, aby bol uprostred kresťanov neustále prítomný Ježiš Kristus. Jeho prítomnosť premieňa svet a koná zázraky, ako to on sám predpovedal: ”Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi⁷⁴”. Oblát sa teda stále usiluje o takúto lásku, uprostred svojich rozličných povinností a prác nezabúda na svoje základné povinnosti voči spoločenstvu: všade kde sa nachádza má umožňovať iným život v prítomnosti zmŕtvychvstalého Ježiša Krista.⁷⁵

⁶⁸ Por. RB 49,6.

⁶⁹ Por. RB 57,9. V benediktínskej literatúre sa tento výraz často nahrádza skratkou UIOGD.

⁷⁰ Por. RB 64,6; 72,1.

⁷¹ Por. *Gaudium et Spes* 43.

⁷² ”Pracuj” - pozri vyššie úvahu v bode 21.

⁷³ Por. RB 4,26; por. Jn 13,34; 15,12-17; 1 Pt 4,8. O tom ako je v benediktínskom živote dôležité nielen uskutočňovanie príkazu lásky k blížnemu, ktorý bol dobre známy už v Starom zákone - samaritánskej lásky, ale aj Ježišom zdôrazňovaný príkaz vzájomnej lásky, svedčí samotný fakt, že sa v Regule spomína až deväťkrát (in vicen, mutua caritate diligere).

⁷⁴ Por. Mt 18,20.

⁷⁵ Por. *Ad gentes divinitus* 15-18; por. CIC kán. 303, 311.